

„Jézus teste igazi étel és vére igazi ital”

János evangéliuma sokféle képet, hasonlatot, szimbólumot és metaforát alkalmaz, amelyet többnyire közvetlenül Jézusra vonatkoztatott. Ő az út, az igazság és élet (14,5), Ő a világ világossága (8,12), Ő a búzaszem, amely elhal, hogy sok termést hozzon (12,24). Jézus az életre vezető kapu (10,7), a jó pásztor, aki életét adja a juhokért (10,11), Ő az igazi forrás, amelyből víz fakad (4,14). Ő a szőlőtő, amelyből élet árad a vesszőkbe, hogy gyümölcsöt hozzanak (15,1). Ő az Isten küldötte, az Atya által küldött Fiú, aki nem csupán valamilyen ember vagy próféta, hanem olyan sajátos, bensőséges kapcsolat fűzi Istenhez, amelynek más nem részese.

A mai evangéliumba tökéletesen illeszkedik ez a kép is, amelyet János evangéliuma az eucharisztikus beszédben közöl: Jézus a mennyből alászállott kenyér (6,41), amellyel Isten táplálja a világot.

Jézus az élet kenyere. Ő olyan kenyér (valódi táplálék), amely örök életet, az Isten életét adja a világnak. Jézus azért jött, hogy az embereknek életük legyen és bőségben éljenek (10,10). Így mindaz, aki belőle táplálkozik, örökké él (6,50-51), mert e táplálék által örök élete van, és (ha meghal is) Jézus feltámasztja az utolsó napon (6,54). Jézust az Atya küldte, és általa él: ugyanígy, aki a Mennyei Kenyérrel táplálkozik, Jézussal a szívében, Jézusban, és Jézus által fog élni.

A Jézussal való táplálkozás. Az „aki engem eszik, élni fog általam” (6,57) képének jelentése, érthetővé válik, ha figyelembe vesszük János evangéliumában szereplő többi, azonos jelentésű kijelentést: aki hisz Jézusban, még ha meghal is, élni fog (11,25); aki hallgat Jézus szavára, annak Ő örök életet ad (10,28); aki követi Jézust, azé az élet világossága (8,12); aki szereti Jézust, és megtartja parancsait, azt az Atya is szereti, és Jézussal együtt lakást vesz benne (14,23); aki Jézusban él, abban Jézus él, és bő termést hoz (15,5).

Jézus a valódi, igazi táplálék – szemben a hamissal, látszólagossal –, ez a táplálék jelenti Jézus odaadott, odaáldozott életének elfogadását, követését. Aki az Élet táplálékát veszi magához, az Jézussal válik eggyé, osztozik létében és sorsában. Ez a táplálék azok életét táplálja, akik tagjai lesznek Isten országának, és teszik mindazt, amit Jézustól tanultak. Akik nem kerülnek közösségbe Istennel, azok önmagukat zárják el attól a lehetőségtől, hogy bennük igazi Élet legyen. Istennel közösségben lenni annyit jelent, mint Istennek tetsző életet élni.

Csak vágyamban élem meg, vagy tettekre is váltom az Istennek tetsző életet? Erőt tudok-e meríteni Krisztus testének vételéből?

Mit jelent számomra az Élet kenyere: az Eucharisztia?

- csak emlékezés valamire, valakire?
- csak üres szimbólum?
- lelki találkozás, amelyben Krisztus valóságos jelenlétével ajándékoz meg?
- bensőséges kapcsolat, amely az egész Jézus követésem forrása és csúcsa?

Besze Imre, Budapest